

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 147.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 1-ГО ЛИПНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, SATURDAY, JULY 1, 1978

No. 147

VOL. LXXXV.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ ВІДБУЛА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ. Р. МИЩИК ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Нью-Йорк, Н. Й. — В дні 24 і 25 червня ц. р. тут в аудиторії школи св. Юра відбулися чергові Загальні Збори Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) з участю 60 представників 22 кооперативів з усіх 31 членів ЦУКА, які на кінець 1977 року об'єднували округло 37,500 членів і розпоряджалися фондами понад 111 мільйонів доларів.

Деякі з кооперативів розпоряджаються фондами понад 20 мільйонів і більше, та мають за собою 25-27 літ діяльності. Інші молодші й менші, що недавно розпочали свою працю. Всі вони однак виказують поважне збільшення числа членів та зрост оборотних фондів на користь своїх членів та на добро наших громадських установ, наших церков і шкіл, яким наші кооперативи допомагають щедрими своїми датами.

Перший день нарад, що був присвячений звітам завідуючих органів і програмним доповідям та дискусії над звітами та доповідями, закінчено спільною вечерею делегатів та гостей, під час якої представники УККА мгр І. Базарков, Володимир Гаврилюк, Володимир Гупальський, д-р Володимир Пушкар, Степан Кравченко, інж. Сидір Тимяк, Степан Чайківський, Всеволод Саленко, інж. Дмитро Григорчук і Володимир Мартинчук — члени.

В склад Контрольної Комісії увійшли: інж. Роман Раковський, Олександр Атановський, адв. Роман Гулевич та Павло Турула. Крім того, через аклямацію обрано почесним головою ЦУКА дотеперішнього голову ЦУКА Омеляна Плешкевича за його великі заслуги для розбудови ЦУКА.

Нарадами, які розпочато молитвою, що її провів о. д-р Володимир Гаврилюк, ЧСВВ, парох і гугмен церкви св. Юра в Нью-Йорку, проводила президія у складі Омеляна Плешкевича, як Председателя, Дмитра Григорчука, як заступника Председателя та Нестора Филиповича, як секретаря.

Другий день нарад, які були присвячені справі розбудови журналу „Наш Світ“, що його як двомісячник

Учасники Загальних Зборів ЦУКА в Нью-Йорку

Мондейл розпочав поїздку по Близькому Сході

Вашингтон/Єрусалим.

— Віцепрезидент Волтер Мондейл, на чолі великої делегації членів уряду ЗСА та представників жидівської громади в Америці, у четвер, 29-го червня, відлетів до Ізраїля, де планує відбутися наради з прем'єром Менахемом Бегіном, міністром закордонних справ Моше Даяном, міністром оборони Езерем Вайцманом та іншими членами ізраїльського уряду відносно теперішнього застою у мирних переговорах з Єгиптом.

Білий Дім і сам Віцепрезидент зазначають, що Мондейл не представляє ізраїльському уряду жодних нових пропозицій щодо розв'язання проблеми в справі окупованих арабських територій на західному березі ріки Йордан і біля міста Гази, чи відносно інших контроверсійних питань, а головним завданням його поїздки є підтвердити, що Америка, не зважаючи на теперішні непорозуміння з урядом прем'єра Бегіна, далі зобов'язана гарантувати безпеку Ізраїля як самостійної держави.

Повертаючись до ЗСА, Віцепрезидент у понеділок, 3-го липня, на кілька годин зупиниться в Єгипті, щоб зустрітись з членами уряду президента Анвара ель-Садата, а може і з самим Садатом.

Щодо конкретних старань в справі відновлення безпосередніх переговорів між Єрусалимом і Каїром, які перервано в січні ц. р., то державний секретар Сайрус Венс планує в липні відбутися наради з міністрами закордонних справ Ізраїля та Єгипту і існує можливість, що тоді єгипетський та ізраїльський міністри переговорять між собою.

Вашингтон. — У середу, 28-го червня, члени Сенатської комісії для справ збройних сил вислухали заклики державного секретаря Сайруса Венса, секретаря оборони Гарольда Бровна, генерала Девіда Джонсона, голови Об'єднаних Шейхів Штабу, і генерала Александра Гейга, головнокомандувача збройними силами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), відносно скасування ембарго на продаж зброї Туреччині, яке було встановлено Конгресом в 1975-му році після окупації північної частини Кипру турецькими військовими частинами, які вживали американську зброю.

Згадані члени уряду президента Джиммі Картера і старшини збройних сил вказували, що ембарго спричинилося до того, що

Туреччина припинила всю діяльність на американських військових базах на турецькій території, що дуже послабило оборону, а зокрема розвідку спроможність НАТО в східній частині Середземного моря.

Секретар Венс повідомив, що Туреччина дала до розуміння, що якщо ембарго буде унеможливлено, то діяльність на американських базах буде відновлена.

Свідчення членів уряду і військовиків перед Сенатською комісією для справ збройних сил, це частина із широкозасекрешеної акції Білого Дому, яка має на меті переконати законодавців якнайшвидше унеможливити ембарго на продаж зброї Туреччині.

(О. С. П.) — ХУІІІ Конвенція Союзу Українок Америки відбулася в дні 27 — 29 травня у Нью-Йорку і її кличем було: „Сьогоднішня українська дитина — майбутнє українського народу“. Тим кличем Конвенція звернула увагу організації і громадянства на дитину і її проблеми. Тема не нова — Союз Українок давню клопотався долею малюків і молоді — але тепер підхід до цієї теми інший, чим ми до нього звикли. У періоді підготовки до Міжнародного Року Дитини, що його проголосили Об'єднані Нації і який проходить у 1979 р., світ поставив звернути увагу не тільки на саму дитину, її здоров'я і виховання, але також і на довкілля, у якому ця дитина зростає. Це довкілля творить природа і людське середовище — батьки, школи, релігійні і державні установи, які покликані займатися дитиною. Дедалі індустрія, радіо, телебачення, література — коротко, акції Об'єднаних Націй охоплюють цілість життя у містах і селах. У всіх починах дитина зай-

має центральне місце і, що найважливіше, вона не є виключно пасивним об'єктом нашого клопотання. Дитина повинна приймати активну участь по знозі у всіх акціях Міжнародного Року Дитини.

Союз Українок Америки зручно підхопив ідею активізації дітей, влаштовуючи конкурс „Хто ми і чий ми діти“, а відтак виставку народодержавних і надісланих праць під заголовком: „Маленькі наші руки“.

Виставку влаштувала Виховна Референтура СУА при активній допомозі Округу Нью-Джерсі, а і 29 Відділу СУА в Чикаго теж приєднався до успіху виставки, даруючи пропам'ятні жетони з дуже влучним написом: „Маленькими слідами до великого діла“.

НАЙВИЩИЙ СУД ВИДАВ КОМПРОМІСОВЕ РІШЕННЯ ЩОДО ПРИНЦИПУ „ПОЗИТИВНОЇ АКЦІЇ“

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗСА в середу, 28-го червня, 5-ма голосами проти 4-ох вирішив, що програма Каліфорнійської Медичної Школи, яка признавала точну кількість місць для учнів із расових меншин, противиться Конституції ЗСА і тому ця школа мусить прийняти білого кандидата Аллена Беккі, подання якого відкинуто в 1973-му році, хоча він мав кращі кваліфікації ніж 16 інших аплікантів, яких прийнято з уваги на приналежність до расових меншин.

Найвищий Суд в той самий час такою самою кількістю голосів рішив підтримати принцип „позитивної акції“, тобто погодитися зі становищем, що при прийнятті студентів до вищих шкіл адміністрації університетів „повинні брати під увагу расову приналежність кандидатів“, щоб таким чином виправити зло, заподіяне минулою дискримінацією проти членів цих меншин. Оже, Суд вирішив, що негрити, пуерто-ріканці, мексиканці, індійці та інші такі можуть одержувати „спеціальні привілеї“ при прийнятті до вищих шкіл, але ці програми „позитивної акції“ мусять бути „більш гнучкі“, ніж програма Каліфорнійської Медичної Школи, тобто не можуть встановлювати точно окреслених квот.

Аллен Беккі, інженер по фаху, висловив задоволення з рішення Найвищого Суду, повідомляючи, що розпочне медичні студії в згаданій школі у вересні цього року.

Хоча більшість провідників негритянських, пуерто-ріканських та інших небілих груп задоволені з факту, що Суд в принципі підтримує „позитивну акцію“, то деякі з них заявляють, що Найвищий Суд повинен бути підтримати конституційність квот для членів расових меншин.

Натомість інші коментатори вказують, що Суд своїм рішенням фактично злегалізував „зворотну дискримінацію“ проти білих, хоча було б гірше, якщо б Найвищий Суд погодився на точно встановлені квоти для расових меншин. Противники рішення Суду вказують, що університети, медичні і правничі школи все одно матимуть право дискримінувати білих, приймаючи менш кваліфікованих негритів, пуерто-ріканців тощо, навіть без квот.

Покищо не відомо, чи рішення Найвищого Суду в справі Аллена Беккі стосуватиметься також прийняття на працю членів расових меншин, тобто чи і в справі затруднення вони теж матимуть деяке першество. Найвищий Суд зазначив, що рішає тільки справа щодо квот у вищих школах, але коментатори вказують, що нижчі суди можуть покластися на справу Беккі, коли вирішуватимуть судові клопотання відносно „позитивної акції“ щодо затруднення.

Італійський парламент розпочав голосування над вибором нового президента

Рим, Італія. — Пресові агентства інформують, що обидві палати італійського парламенту зібрані 28-го червня ц. р. на свою спеціальну сесію для обрання нового президента Італії, який мав би зайняти місце Джованні Леоне, дотеперішнього президента, що боротися за президентське крісло може зруйнувати цю справу діючу коаліція. Кандидатом з найбільшими вигодами на підтримку усіх великих політичних партій є покищо Бенігно Заккагніні, секретар Християнсько-демократичної партії. Після замордування червоними бригадистами голови цієї партії і колишнього прем'єра Альдо Моро, який готувався замінити Леоне в грудні ц. р., Заккагніні вибрався на передове місце. Третя з черги Соціалістична партія заповіла висунення свого кандидата.

найбільші політичні групи — Християнсько-демократична і Комуністична партії тісно зі собою співпрацювали в парламенті, а комуністи, за певні привілеї в парламенті, підтримували уряд меншості прем'єра Джуліо Андреотті. Існує загальне побоювання, що боротьба за президентське крісло може зруйнувати цю справу діючу коаліція. Кандидатом з найбільшими вигодами на підтримку усіх великих політичних партій є покищо Бенігно Заккагніні, секретар Християнсько-демократичної партії. Після замордування червоними бригадистами голови цієї партії і колишнього прем'єра Альдо Моро, який готувався замінити Леоне в грудні ц. р., Заккагніні вибрався на передове місце. Третя з черги Соціалістична партія заповіла висунення свого кандидата.

було теж цікаве, бо відбігало від стереотипів. Мапа Америки з позначеними світличками, якими опікується СУА, була наглядною інформацією про діяльність СУА у цій ділянці. Автоматичний екран працював безперебійно і на ньому показувало кольорові прозрірки. Пані з виставового комітету давали радо пояснення і ми не бачили ні змужження, ні змучення — навпаки, вони були повні ентузіазму і нових планів...

Мені особисто невідомо скільки жінок відвідало цю виставку — напевно (віримо) усі учасники конвенції. Ми знаємо скільки батьків прийшло подивитися на гарні зусилля наших наймолодших громадян і не знаю, чи і скільки дітей прийшло відвідати виставку, яка була влаштована їхніми, або їхніх ровесників експонатів при допомозі їхніх учительок, батьків і СУА...

Виставка „Маленькі наші руки“ повинна бути заохотою для наших організацій переводити подібні виставки, конкурси і заняття у оформлення виставки

ДВОХ-АМЕРИКАНСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ У МОСКВІ СУДИТИМУТЬ ЗА „ОБИДУ“

Обвинувачені Москвою за „обиду“: Гарольд Д. Пайпер з „Балтимор Сан“ [зліва] і Крег Р. Вітні з „Нью Йорк Таймсу“ перед будинком московського суду після вислухання в ньому обвинувачень проти них минулої середи, 28-го червня.

Москва. — Дейвід К. Шіплер, кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ в Союзі, додатово інформуює у числі газети з 29-го червня, ц. р., про новий розвиток в акції советських властей проти двох американських кореспондентів — Крега Вітні з „Нью Йорк Таймсу“ і Герольда Пайпера з „Балтимор Сан“. В середу 28-го червня згадані кореспонденти, — як про це вже коротко інформовано, — з'явилися на рекомендацію американської амбасаді в Москві, перед советським суддею Левом Алмазовим, який зачитав їм формальне обвинувачення і скаргу Державного Комітету советського радіо і телебачення, в якому говориться, що Вітні і Пайпер, передаючи інформацію з Тбілісі, столиці Грузинської ССР, про засудження Гамсакурді, за приналежність до Групи наглядати за виконанням Гельсінкської угоди, опрокидали у своїх звідомленнях твердження советської телебачення і радіо, які подавали, що Гамсакурді покаявся і жалував за свою ранішу діяльність. Вітні і Пайпер тоді інформували на підставі розмови з різними і приятелями Гамсакурді, що вістка про „покаяння“ могла бути сфабрикована засобами советської масової інформації і це приписано кореспондентам „Обиду“ Державного Комітету, який і заскаржив їх до суду.

Виклик закордонних кореспондентів до советського суду був незвичним і тому викликав констернацію та деяке здивування в дипломатичному світі, бо досі советський уряд не стосувався легальних акцій супроти кореспондентів за їхні інформації, друковані не в Советському Союзі. Суддя Алмазов зажадав від обох кореспондентів писаної відповіді на закиди і визнання. Згідно з параграфом 7-им советського цивільного закону, суд може ждати надрукування перепишення у газетах, для яких

сам починаю вірити, що я винувателю, хоч ніякого злочинця не вчинив. Ретельність слідчого має замінити результати.

Та хто я такий в дійсності? Народився я 30 червня 1938 року в селі Павлівка в Івано-Франківській області в селянській родині. В 1943 році померла матір. Батько працював надрібні. В 1951 році, у наслідок анонімного доносу, батька вислали на Сибір. У 1956 році його реабілітували, в 1957 році він помер. У 1954 році під час оргнабору, я поїхав навчатися у школі ФЗН в місті Магнітогорськ в Челябінській області. Закінчивши школу, я працював на „нефть“ (нефть) в Магнітогорську, а від 1957 до 1962 року служив в армії... В

В СССР СУДЯТ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ СВІДОМІСТЬ — СТВЕРДЖУЄ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Як уже раніше інформовано, на Захід продається повний текст останнього слова Богдана Ребрика на його процесі в Івано-Франківському в 1974 році.

У цьому документі є чимало невідомих досі фактів з життя Ребрика, який сьогодні ув'язнений в Мордовському концтаборі (учр. ЖХ-385/1). Нижче друкуємо уривок з цього документу, повний текст якого по-явиться у „Золотих самвидаві“ у в-ві „Сучасність“.

Мене обвинувачують у тому, що впродовж 1970—1974 років я займався ворожою антирадянською діяльністю... Погляньмо, отже, чи я був, або чи я став правопорушником. За десять місяців ув'язнення я, треба признатись, інколи

МАЛЕНЬКІ НАШІ РУКИ...

має центральне місце і, що найважливіше, вона не є виключно пасивним об'єктом нашого клопотання. Дитина повинна приймати активну участь по знозі у всіх акціях Міжнародного Року Дитини.

Союз Українок Америки зручно підхопив ідею активізації дітей, влаштовуючи конкурс „Хто ми і чий ми діти“, а відтак виставку народодержавних і надісланих праць під заголовком: „Маленькі наші руки“.

Виставку влаштувала Виховна Референтура СУА при активній допомозі Округу Нью-Джерсі, а і 29 Відділу СУА в Чикаго теж приєднався до успіху виставки, даруючи пропам'ятні жетони з дуже влучним написом: „Маленькими слідами до великого діла“.

У виставці взяло участь 210 дітей у віці від 6 — 12 літ. Надіслано — 275 експонатів. Поруч різних малюнків, іграшок, виробів з паперу, окрему увагу присвячено письменній творчості наших найменших. Було зворушливо перечитувати різні оповідання і поеми,

було теж цікаве, бо відбігало від стереотипів. Мапа Америки з позначеними світличками, якими опікується СУА, була наглядною інформацією про діяльність СУА у цій ділянці. Автоматичний екран працював безперебійно і на ньому показувало кольорові прозрірки. Пані з виставового комітету давали радо пояснення і ми не бачили ні змужження, ні змучення — навпаки, вони були повні ентузіазму і нових планів...

Мені особисто невідомо скільки жінок відвідало цю виставку — напевно (віримо) усі учасники конвенції. Ми знаємо скільки батьків прийшло подивитися на гарні зусилля наших наймолодших громадян і не знаю, чи і скільки дітей прийшло відвідати виставку, яка була влаштована їхніми, або їхніх ровесників експонатів при допомозі їхніх учительок, батьків і СУА...

Виставка „Маленькі наші руки“ повинна бути заохотою для наших організацій переводити подібні виставки, конкурси і заняття у оформлення виставки

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.к. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свято Незалежності

У житті кожного народу найважливішою датою є роковини Незалежності. Для американського народу це свято припадає на 4-го липня. Цього року в той день Америка відзначає 202-гу річницю проголошення незалежності 13-ох американських колоній від британської корони.

За цих понад 200 років зайшло багато переважливих змін. Тринадцять слабих колоній зросли до наймогутнішої світової потуги, стали бастионом демократії, прикладом для країн світу. Сьогодні Америка є головним заборомом проти агресивних планів комуністичного світу, зокрема проти імперіалізму Советського Союзу. Поневолені народодовичим і нелюдним російським комунізмом народи вбачають в 3'єднаних Стейтах Америки свого найбільшого приятеля, хоча уряди ЗСА не завжди заступаються за ними так, як ці народи бажали б. Але навіть ті члени поноволених народів, які мають застереження до політики Вашингтону відносно Советського Союзу, здають собі справу, що без 3'єднаних Стейтів Америки не можна уявити собі дальшого існування вільного світу.

Для американців незалежність ЗСА є фактом доконаним і вони сприймають що незалежність як щось самозрозуміле і несперечне. Незалежність — це складова частина життя кожного американця і тому він над цією справою замислюється рідко, бо не має потреби.

Для нас, українців, незалежність Батьківщини це дала залишилася тільки дорогою мрією. Дата 22-го січня для українського народу є символом славного минулого, того, що могло бути, як і того, що ще буде. Українці на поселеннях і на Рідних Землях слухаю впенені, що тільки в незалежній державі зможе український нарід розгорнути свої культурні, політичні та економічні потенції, тільки в незалежній державі можуть існувати справжня свобода та справжній демократичний устрій. На це ми маємо знаменитий приклад 3'єднаних Стейтів Америки.

Американське Свято Незалежності 4-го липня нехай скріпить нашу віру, що вже не за горами той час, коли здійсниться пророчество Шевченка і Україна таки діждеться „свого Вашингтона з його праведним законом“ та в щасті і радості відзначатиме своє Свято Незалежності, як американці і ми з ними святкуємо Четвертого Липня.

Зловживання детантом

Сьогодні вже ніхто не сумнівається, що американсько-советські відносини, а тим самим відносини між Заходом і Сходом увійшли, помімо авторитетних запевнень деяких державних мужів, у критичний стан. Тому не дивно, що, наприклад, промова президента Джиммі Картера, виголошена ним перед кадетами академії морської флотії в Аннаполісі, викликала широкий відгомін у цілому світі і, як треба було сподіватися, гнівну реакцію комуністично-московських верховодів тому, що у цій промові Картер відкрито поставив на порядок дня не тільки проблеми відпущення і співпраці, але й труднощі, що їх, щоб не шкодити роз'ясню, звичайно промовчував інші державні мужи. Труднощі ці в основному лежать в різному розумінні політики детанту і використання цієї політики советськими верховодами для просування і поширювання своїх ідей у світі, зокрема в новопосталих державах Азії і Африки, навіть при допомозі фізичної військової сили. Газета „Правда“, орган ЦК КПСС, засуджуючи промову президента Картера в Аннаполісі і виступи найбільших його дорядників, зокрема д-ра Збігнева Бжезінського, голову Крайової Ради Безпеки, і державного секретаря Сайруса Венса, обстоювала „право“ Советського Союзу на ідеологічну боротьбу у цілому світі, яка, мовляв, не противиться засадам політики детанту.

Своєю заявою про обмеженість політики детанту советські верховоди викликали пожевлану дискусію на сторінках західної преси і заяви деяких державних мужів, між ними президента Франції Валері Жіскар д'Естена, який, виступаючи на пресовій конференції в Парижі, заявив, що він не погоджується з советськими аргументами і про це він написав у своєму листі до генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда Брежнєва, кажучи, що політика детанту тільки тоді буде діяти ефективно, якщо вона буде глобальною і якщо засад цієї політики держатимуться всі держави світу. Політичні аналітики кажуть, що Жіскар мав у першу чергу на увазі виступи Брежнєва в Празі, у яких він докоряв членським державам Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), що вони зашкалені в розпаленні „літє-теплого війни“ в Африці, але при тому нічого не згадував про власну zaangażованість на цьому континенті і присутність там багатьох тисяч комуністичних дорядників з країн Східної Європи і військових частин Куби.

Очевидно, коли б західні політики брали під увагу історичні факти з минулого СССР, то не потрібно було б повторяти тих самих помилок, бо кожному відомо, що тоталітарні режими, до яких в першу чергу належить Советський Союз, ніколи не міняють своєї агресивної політики, стосують тільки іншу тактику. Агресивність бо лежить в суті їхніх систем. Звідси й випливає різне розуміння дії політики детанту і тут не допоможуть жадні аргументи і закляки до „чесної гри“, бо остаточною їхньою метою є ліквідація „капіталістичного світу“ і для цього всяка ціль для комуністично-московських тоталітаристів є доброю.

Президент Картер має рацію, коли каже, що він домагатиметься пошанування загальних засад обома надпругами; поширення політики детанту на ший світ без „несповіданок“ і так званих „визвольних війн“ з участю советської чи якоїнебудь посторонньої зброї; підтримки ідеологічного змагання мирними засобами; „сильної акції проти провокування нових локальних війн в різних частинах світу, заборони вишколення терористичних банд, озброєння колишніх колоніальних народів тощо. Про правильність політики Картера свідчать такі його власні слова: „Презирство до основних прав людини у власній країні та порушення Гельсінкських домовлень привели до засудження СССР всіма людьми, які люблять свободу... СССР намагається експортувати тоталітарну і репресивну форму влади, яка веде до замкненого суспільства. Ці проблеми створюють також советській системі труднощі“.

Висновок ясний: Москва зловживає політикою детанту і в цьому вся суть постійної загрози для миру в світі.

Роман Рахманнін

СУЧАСНІ КРИТЕРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІОТИЗМУ

— Скажіть, як сьогодні розпізнати широкого патріота поміж балакунами, що пропугують спірні та суперечні думки саме в основних питаннях щодо України, її становища та її майбутнього?..

Таке запитання з уст молодого людини українського роду могло б звучати дивно тепер, коли вже минуло 60 років з дня відновлення „самостійної, ні від кого незалежної“ української народодовладної держави. Адже, здавалося б уже немає потреби розглядатися за ґрунтовними критеріями українського патріотизму, як в Україні, так і на чужині.

Однак, не лише молоді люди, виховані в чужомовних суспільствах, без належного знання історії буття своїх предків, а й також повосні імігранти, що становлять частину тієї історії, збентежено запитують:

— Як відрізнити сьогодні правдивого українського патріота від фарбованого лиса, що заманює легковірні українські душі в нетрі чужих ідеологій та державних концепцій?..

Виправдане шукання

Живемо в дуже змінливих часах. Швидкий розвиток технології, поряд з паралельним занепадом морально-духовних цінностей у суспільствах більшості країн світу, спричинює баламутство у мисленні навіть досвідчених людей і політично зрілих націй.

Під прикриттям псевдонаукових, соціально-економічних і т. зв. прогресивних релігійно-церковних доктрин діють агітатори з наміром послабити українську національно-культурну й політичну свідомість. Бій за національну самобутність українського народу кипить сьогодні не лише на території України, але й поза її межами: у російських тюрмах, концтаборах, на засланніх і в різних вільних державах, де поселилися українці.

В цьому бою не така страшна поліційно-військова сила Москви, як її традиційна зброя у завоюванні своїх близьких і далеких сусідів. Це — доктрина „розкрадання з нутра“ суспільства тієї країни, що стала предметом уваги московських імперіалістів. Засвоїли її московські військово-політичні стратеги ще в монгольсько-татарські епохи своєї історії. Генерал царської Росії Іванів ще 1875 року нагадував своїм сучасникам головну напрямку цієї доктрини:

— „Дезорганізуйте все, що конструктивне у ваших ворогів... Встановлюйте зв'язки з найпідлітшими серед них; робіть всілякі перешкоди їхньому уряду; сійте незгоду і невдоволен-

ня між його громадянами; молодіших нацькуйте проти старших... Всюди утримуйте своїх шпигунів...“

Доктрину завоювання країни чи суспільства шляхом внутрішнього розкладу конструктивних сил, установ і осіб перейняла від царської Росії комуністична Росія під видом СССР. Марксо-ленінська влада розвинула і вдосконалила цю доктрину: поки збройні сили атакують одну країну із зовні, треба з нутра послабити відпорність на цей наступ у мисленні її окремого громадянина.

Кожне суспільство під такою психологічною атакою відчуває збентеження і тривогу. Тому і сумнінні люди в нашому суспільстві запитують одні одних: — Якими критеріями керуватися у зустрічі з тими, що говорять про інтереси українського народу, але можуть нести йому загрозу?

Законодавчі критерії

Патріот з невідомим українським світоглядом відзначається єдністю своїх слів і діл, що виникають з історичних законодавчих актів українського народу, а не тільки з побутуваних традицій.

Від проголошення Української Народної Республіки „самостійною ні від кого незалежною державою“ (22 січня 1918 року) минуло вже 60 років. Від того державницького „кроку вперед“ нікому з українців не вільно робити ні півкроку назад, якщо мова про самовизначення народу. Тому, хто знецінює те рішення українського законодавчого зібрання, хто пропонує замінити його колоніальним статутом Української ССР або „вітчизною соціалізму“, той не український патріот, а речник чужоземної сили.

Другим законодавчим критерієм українського патріотизму є вірність даної людині законодавчому актові про єдність усіх українських земель. Саме 22 січня 1919 року виборні представники українського народу схвалили Закон про об'єднання основних українських земель в єдиній соборній українській державі — від Карпат по Кубань.

Хто в ім'я ілюзорних „дружніх стосунків“ з діями сусідніх національностей „скорочує“ обсяг того Закону і готовий вилікати будь-якої окраїної області „соборної України“, той не патріот, але відступник. Ніхто — ні вчений, ні політик, ні світський чи духовний мученик — не має права торгувати здобутками, що їх тоді — після століть неволі! — український народ відвою-

вав своєю зброєю і законодавчими актами.

По ділах пізнає їх

Вірність цим двом критеріям українського патріотизму можна легко доводити словесними заявами чи хоча б своєю присутністю на врочистих відзначуваннях роковин 22-го січня. Тому словесний патріотизм треба перевіряти ділами даних осіб.

Насамперед, ширший патріот визнає у принципі та на ділі, що сьогодні немає важливішої справи для українців по всьому світі, як боротися за повернення законного становища на території України: за відновлення самостійної, соборної, ні від кого незалежної української держави з народодовладною системою управління.

Хто, всупереч цьому принципові, пропонує залежність українського народу від будь-когого сусіда в ім'я т. зв. широкої простірної концепції... Хто в ім'я чужоземних релігійно-церковних центрів нехтує прагнення віруючих українців мати свою національну Церкву... Хто керується чужоземною науковою „об'єктивністю“ і фальшує історію України або її сучасне буття, — той не патріот, а слуга чужої сили.

Ширший український патріот не лише зберігає вірність законодавчим актам свого народу і змагає до відновлення їх на ділі в Україні; він і визнає, що до цієї мети веде лише один шлях: усамостійнення України в результаті розвалу останньої колоніальної імперії.

Тим часом речники т. зв. „комунізму з людським обличчям“, неомарксистки, культурники-атеїсти, інтернаціоналісти-демократи, а то й анархісти всіляко сідкують вибиту з тямки українців навіть згадку про революційно-збройний метод боротьби за визволення України. Ба, навіть слово „визволення“ вони висмівають, хоча кожна відстава націоналістичності в Африці чи в Океані сміє визволятися, а тільки українцям не вільно робити цього.

Це — поновна спроба перетворити українців у „траводів“ (як писав І. Франко), повернути їх до того стану, в якому вони були перед політично-збройними здобутками українського народу 1917-1921 років.

Тому на запитання — Як відрізнити широкого українського патріота від фарбованого лиса? — відповідь проста:

Не той патріот, хто каже „Люблю Україну“, а той, хто своїм щоденним життям, науковим, економічним, духовним, політичним і збройним заходами допомагає українському народові врятуватися з останньої колоніальної „тюрми народів“.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ НА РОБОТАХ У ШВЕЦІЇ

(М. Д-ий) — Швеція відвідує кожного року східноєвропейських студентів, щоб працювати під час вакацій. Найбільше студентів приїжджає з Польщі і трохи з Чехословаччини й Малярщини. Східним німцям не дозволяється відітти туди їхню владу. Як досі, то ті молоді люди не зустрічали ніяких труднощів для вильзу. Власті дозволяють їм на це як тільки вони мали пашпорт, який доказував, що вони дійсно студенти й мають при собі досить багато грошей для оплати подорожі.

Російський еміграційний місячник „Посев“, що виходить у Франкфурті, привів інтерв'ю з польськими студентами-робітниками, з яких деякі є дітьми визначних комуністичних службовців. Інтерв'юєр Антонов говорив із студентами по-польськи. Фактично, всі студенти казали, що хочуть вертатися до свого краю. „Самособою, тут краще, — казали вони — але для нас немає будучини на Заході. Ми не марксистки, але теж не є за тим, щоб наново привертати капіталізм“. Всі студенти були дуже добре поінформовані про Захід, знають про Солженіцина й Сахарова й нагадали про внутрішню опозицію в СССР. На запит, чи вважають можливу докорінну зміну в Польщі, була відповідь:

„Ні. В Польщі є чимало нарікань і незадоволення, але локального характеру. Уряд засідає вміє знати „козлів відпущення“. Треба покинути націю про повалення комуністичного режиму“. Зміни повинні б початися від Москви, а не від Варшави, або Праги, — казали вони. Народи Східної Європи мали б злучитися, включитися до СССР, а це є неправдоподібне. Не тільки строга контрола, але також національні упередження, територіальні конфлікти й багато інших причин відіграють почесну роль. В самій речі все

Київському радію не подобається Гарвард

Київське радіо в передачі 12 червня 1978 року, о год. 4:40 після полудня, висловило своє невдоволення з появи нової книжки в Гарвардській Серії Українських Студій.

„В останні роки, — проголосив директор Київського радіо, — зусилля академічного антикомунізму та ідеологів реакційної еміграції де-далі більше зосереджують на тому, щоб переписати історію комуністичної партії України через призму концепції плуралізму у національних комунізмах. Нещодавно у видавництві Гарвардського університету в США вийшла друком примірник, книга „Україна, 1917 — 21 роки: вивчення революції“. Йі

Знову ж київська газета „Літературна Україна“ з 21 квітня ц. р. адарила по „фальсифікатах від мовознавства“, пишучи, що „у Гарварді Б. Струмицький став активно на шлях антирадянської пропаганди у мовних питаннях“.

З НАШИХ БУДНІВ

ПІД ОБСТРИЛОМ КРИТИКИ

Коли ще був живий здоровий мій сусід із славного Звенигороду, покійний сотник УГА, П. Прудус, він, бувало, завжди зустрічав мене в неділю під церквою святого Юра такими словами:

— Ну, як там тримається ваша пані Тамушха?... Чи вже зробила собі перманент фризур на півнік до Галенкова?... А скажіть її хай шансе і поважас містера Тамуха і не зримає на нього, щоб не дістав гарт-атаку! Ви ж бачите, що тепер робиться на світі: люди підпадають, як мухи!

Так, як покійний пан сотник, земля йому пером, любив стубити діалоги панств Тамухів, інтересувався їхніми буднями, так, для прикладу, одна пані добродійка з Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку має їх, моїх шановних земляків, просто за ніщо...

— Слухайте, — поради мені, так „від серця“, на останньому п'ятидесятому вечорі ЛМКлубу, — дайте собі нашірті спокій з тими вашими Тамухами! Висліть їх на Союзіаку, або на Флориду, нехай собі там пласкаються в теплій водичці, замість бовтатися на сторінках „Свободи“. Не знівайтесь та й не ображайтесь, але „Тамухи“ не підходять до ріань ваших флейтонів... Таких, наприклад, як „Анна Кареніна“! Оце був майстер-штук!

Того ж таки вечора, приїждую на політичному перелазі в Клубі „Лис Микита“, котрийсь із засідуючих там патріотів розкрикував мене за „Анну Кареніну“.

— Чи ви, пане письменнику, — спитав мене, — не маєте кращих тем для ваших флейтонів, аж мусите присвячувати свої будні такому рямому кацапові, який був граф Толстой?... Ви хіба не знаєте, що його дочка, госпожа Толстая, очалює в Америці Толстовський-Фонд, що обертає українські душі в малоросійські?

— Вибачте, — кажу йому, — але ж фільм „Анна Кареніна“, про який я писав у „Свободі“, накрутили англії, не москалі.

— Або англіїї краці? — перебив мене патріот на цьому слові. — Хіба вони не видали в Лінці советчикам у руки цілого Зосяцького корпусу?..

Так ми докотилися від панства Тамухів і „Анни Кареніни“ до... репатріяції козаків. В цьому місці ставимо покищо крапку і зачинаємо короткі вакації.

І кер

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНАОу!

Стефанія Стахнева

НА СЛУЖБІ БОГОВІ І НАРОДОВІ

(10-ліття Сестрицтва ППБ при парафії
св. Володимира і Ольги в Чикаго)

У липні 1978 р. мине десять років від часу як за благословенням Патріярха Йосифа постанала парафія св. Володимира і Ольги в Чикаго. Члени цієї парафії вступають у нове десятиліття, в новий етап праці для поширення ідеї помісності Української Церкви. Одною віткою цієї парафії є Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці, що зорганізувалося 6-го листопада 1968 р. під патронатом першого душпастиря, о. крилош. Павла Джулинського, щоб допомогти проповіді зціментації фундаменту новопосталої парафії та розгорнути великі плани духовно-релігійного плекання душ і культурно-освітньої та харитативної праці.

Як перша дитина парафії, Сестрицтво започаткувало ювілейні святкування ширшими сходами на неділю, 5-го березня ц. р., щоб підвести підсумки зі своєї праці та вшанувати

першого свого духовного опікуна о. крил. Павла Джулинського, за його жертвенні труди. Проішовши довгий життєвий шлях українського патріота-душпастиря, воляка та будівничого, о. Павло зрікся заслуженого, безтурботного життя у малій парафії і на поклик Іх Блаженства очолив нашу парафію.

Програмою вела кошиця, перша голова Сестрицтва, Орієс Гарасовська. На її заклики запалено свічі на столах, щоб любов усіх нас об'єднала, щоб Господь благословив усі наші шляхетні почини, скріпив сили на чергові зусилля, щоб правда все жила в серцях людей, що служать святій ідеї визволення України та рідної Церкви. Молитвою „Отече Наш“ з'єднались наші душі з Богом.

Сусанна Казанівська — голова, накреслила десятилітню історію Сестрицтва:

створення традиційної парафії Іх Блаженством Йосифом та заснування Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці під опікою о. крил. Р. Джулинського і з великою допомогою пані-матки Стефанії, нашої першої сестриці. Нашим першим приміщенням був собор св. Князя Володимира, в якому дружно з братами і сестрами православними протягом п'яти літ ми ділили долю. Тут розвинулась наша діяльність. Розроблено статут, обрано першу Управу на складі: Орієс Гарасовська — голова, Ірина Городиловська, Зіновія Бігун, Марія Сколоморова і Олександра Савина — члени.

Минали роки. Головуюча перебрала Ірина Городиловська, щоб продовжувати працю своєї попередниці, вносячи нові ідеї і плани, не жалюючи духовних а також фізичних сил. Знеможений відповідальний працю о. П. Джулинський передав провід парафії в енергійні руки молодого душпастиря, о. Маріїани Бутринської. Оновлені новими силами ми йшли твердим шляхом вперед до мети — збудувати свій власний храм для Собору душ. І ми перейшли у свій храм, прощаючи собор князя Володимира, адлячи за добре

серце і вияв братньої любові. Поширена до числа 45 осіб Управа покліла свою працю на шість головних референтур: культурно-освітню, імпрезову, господарську, фінансову, суспільної опіки і пресову. Вони складали, перевіряли Контрольною комісією звіт на Загальній Зборі кожного року. І звітували про кожні місячні ширші сходи на референтах на актуальні теми, різного роду імпрези, напр. Голодний Обід, Масляниця, Брат-Братів, показ моли, участь у загальнопарафійних і громадських імпрезах Чикаго, бенкет на пошану поета Романа Заводовича, з якого чистий прибуток в сумі 500 дол. передано на видання дитячої літератури, організаційний вїзд на Євхаристійний Конгрес, на прощу до Риму, ділова участь в організуванні та з'їздах Союзу Українських Братств і Сестрицтв, заступником голови якого є сестр. О. Гарасовська, а також моральна і матеріальна підтримка братніх парафій.

Подібну допомогу систематично проводить Суспільна Опіка Сестрицтва. Крім моральної підтримки хворих і потребуючих у нутрі парафії, вона поширює свою діяльність на

цілу діаспору, а також і в Україні. Суми 11,712 дол. протягом десятих років видано на допомогу місцевим потребуючим, жертвам повені в Югославії, потребуючим у Бразилії, на удержання питомців в Інсбруку, на допомогу дисидентам в Україні.

У лоні Сестрицтва, за почином О. Гарасовської, зродилась маленька організація, яка часом розвинулась у велику Театральну Студію Молоді, що тепер є гордістю парафії.

Іншим родом мистецтва займається група сестриць-вишивальниць, яка оригінальним узором прикрасила обриси в церкві і приготувала нові узорні на зміну. Вона також постачає вишивані речі вишиварській будні на Осіннім Ярмарку, який щороку є великою атракцією для відвідувачів.

Господарська група — це джерело матеріальних прибутків. Крім прибуткових імпрез вона приготувала на продаж печиво, вареники, видає обід. Нездільні перекуски дають змогу парафії провести приємно час з приятелями по Службі Божій. Вислідом муравлиної праці господинь є сума 205,000 дол. аложених у будову храму та 11,270 дол. на Патріарший Фонд. Це моральна

винагорода за працю трудолюбивих сестриць і їхня гордість.

Членство Сестрицтва в останньому часі зросло до цифри 210 осіб. Вони, дружини і об'єднані, повністю віддалились парафійним справам без винагорода і бажання похвал.

Це характеристичний звіт довіропитної голови, С. Казанівської, яка є душею Сестрицтва, взором доброї організаторки і разом з іншими членами управи гідною репрезентаткою на громадських імпрезах. Разом з попередніми головами, О. Гарасовською та з усім членством вони вкладали максимум праці в розвиток своєї парафії, щоб допомогти Проводові зберегти українську Церкву з її духовними надбаннями.

На закінчення свята промовив о. митрат Маріяни Бутринський. Він висловив подяку і признання за величезний духовний і матеріальний вклад Сестрицтва у побудову Божої Обітниці, яка стала одною з гідних загальної уваги будівлею не тільки Чикаго, але всіх українців діаспори, другим по римській Святій Софії бастионом української духовності та збереження обряду і традицій.

**НА ЗАКІНЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНИХ ВІДЗНАЧЕНЬ
СТОРИЧНА УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЧНА ГІМНАЗІЯ
У ЛЬВОВІ**

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

До ввічливої участі у цій зустрічі запрошуються цією дорогою учнів і учні УАГ, як також учителів, учнів і учениць усіх середніх шкіл та абсолютистів високих шкіл міста Львова.

**УЧИТЕЛІ І УЧЕНІЦІ ГІМНАЗІЇ СС ВАСИЛІЯНОК
У ЛЬВОВІ**

зголосили вже свою зустріч, до чого їх запрошує Організаційний Комітет: д-р Василь Лев, мгр Стефанія Бернадина, мгр Ольга Дзядиш і мгр Анна Кобрицька.

МАТУРИСТИ КЛАСИ „В-А“ ФІЛІА УАГ з 1928 року, матимуть свою „доматуральну зустріч“ в п'ятницю, 22 вересня в 2-й годині дня, до чого їх гаряче запрошує колега д-р Петро Оршикевич.

ОДНОКЛАСНИКИ УАГ та інші учениці й учні середніх шкіл і абсолютисти високих шкіл у Львові, повинні використати цю небудену нагоду для своїх власних зустрічей.

ПРИМІЩЕННЯ І ПРОХАРЧУВАННЯ під час зустрічі слід замовляти в Управі „Союзівка“:

„SOYUZIVKA“, Fordmore Rd., Kerhonkson, N.Y., 14446. Tel. (914) 626-5641.

ЗА БЛИЗЬКИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ просимо звертатися на адресу секретаря Ділового Комітету УАГ:

IVAN R. KOSTIUK
112 La Cede Ave.
Trenton, N.J. 08618 USA

СЛІДКУЙТЕ за черговими оголошеннями в „Свободі“ та інших українських часописах!

**ЛІТНІ КУРСИ
ГРИ НА БАНДУРІ**

під мистецьким патронатом
УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
ім. Т. ШЕВЧЕНКА

В 1978 РОЦІ ВІДБУДУТЬСЯ:
від 29 ЛИПНЯ до 12 СЕРПНЯ Оселя ОДУМУ „КИЇВ“
НЮ ЙОРК

ODUM RESORT CENTER
P.O. Box 40, RFD No. 1
Accord, N.Y. 12404, USA
Tel. (914) 626-7715

від 6 СЕРПНЯ до 3 ВЕРЕСНЯ

SPARROW BEACH LODGE
Kilworth P.O.
Muskegon, Ontario POE 1G0, CANADA
Tel. (705) 689-9681

Референтура Кадрів Капелі Бандуристів
ім. Тараса Шевченка

**ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ;
РІДКІСНІ ВИДАННЯ!**

Андрій Яковля: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬ-
НИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1864 р.“ \$2.00

Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВО-
РОТЬБИ“ — мемуари 3.50

Авраам Шифрін: „У СОВЕТСЬКИХ КАТВИНІ“. Із
свідчень політв'язня 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“,
пересилаючи чек або поштовою переказом:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ЦЕРКВА СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО В ЮТИЦІ, Н. Й.
6 COTTAGE PL. UTICA, N.Y. 13502

**ТОРЖЕСТВЕННЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ
НОВОГО БОЖОГО ХРАМУ**
В ЮТИЦІ, Н. Й.
В НЕДІЛЮ, 30-го ЛИПНЯ 1978 Р.

Церкву поблагословить Преосв. Владика **ВАСИЛЬ ЛОСТЕН**, Єпископ
Стемфорд у співслужінні Отців Духовних, Представників наших Організацій,
Представників Уряду, Міста й великого числа Вірних зблизья і здалека.

ЧИН БЛАГОСЛОВЕННЯ зачнется в год. 4.30 попол. Після благословення
буде відслужена

ПЕРША ТОРЖЕСТВЕННА СВ. ЛІТУРГІЯ В НОВОМУ ХРАМІ

ДОБРОДІЙНИЙ БЕНКЕТ буде в год. 7-й веч. у власній Авдиторії, біля церкви.
КВИТКИ ВСТУПУ для дорослих 25.00 дол. Замовлення /враз з належністю/
слати не пізніше 22-го липня 1978 року на адресу:

W. WELCZKO
296 GENESEE Street
UTICA, N.Y. 13502

Чек виставляти на: UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH, UTICA, N.Y.

ЗАМОВЛЯЙТЕ АЛЬБОМИ НА ДАРУНКИ

СКІДНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ подає до відомств,
що, АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ БУКОВИНСЬКИХ ВЗОРІВ в традиційних ко-
лорах вже випущений, отже замовляйте.

Збірник нараховує 1,405 зборів на 74-ох окремих сторінках українською,
англійською і французькою мовами, включно з історією, інструкціями і ма-
люнками, як можна пристосувати збори до модерної ноші. Книжка має істо-
ричну цінність.

Кожна сторінка, розміром 9 1/4" на 13", є добре розрахована, щоб їх
можна було легко відкрити для вишивання.

Книжка видана в твердій оправі і може послужити вам як найкращий по-
дарунок на свята, весілля, дні народження, ювілей, і т. д.

Ціна Альбому в Канаді — \$32.50 з оплатою; в Америці — \$34.00 з оплатою.
Ціна пов. границями Канади і Америки — \$33.00 з оплатою.

Просимо вислати Money-Order на повну суму ціну і оплату — з Вашим
замовленням на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N., EASTERN EXECUTIVE
ALBUM COMMITTEE CHAIRPERSON — Mrs. M. TELEGA
1408 HALL AVE. WINDSOR, ONT. N6X 4B4

УКРАЇНСЬКІ БУКОВИНСЬКІ ВЗОРІ

Академія на пошану Симона Петлюри в Торонті

Товариство сприяння Українській Національній Раді, Українській Національній-Демократичній Союз та Союз колишніх Українських Вояків улаштували святкову Академію на пошану Президента Української Народної Республіки, Головного Отамана Війська Фльоти УНР Симона Петлюри. Академія відбулася у неділю, 28-го травня ц. р. в залі катедральної громади св. Володимира в Торонті.

У гарно прибраній залі, не дивлячись на гарячу літню погоду й інші імпрезії тієї ж неділі, зібралося понад 100 людей. На сцені красувалася величезний портрет Симона Петлюри, а по обох боках висіли українські й канадські прапори. Зі сцени на всіх нас дивилися його лагідні сірі очі і сповнювали нашу серця пошаною і пієтизмом до цієї найбільш визначної постаті в боротьбі за самостійну соборну Українську Державу у нашому сторіччі.

Академія розпочалася канадським гімном, що його на фортеп'яні заграли Тереса Олішник. Коротким вступним словом Арсен Степанюк, голова святкового комітету, відкрив Академію, вітаючи присутніх, зокрема Преосвященного Владика Миколая, всесенних отців, учасників визвольних змагань, визначних гостей і всю святочну громаду та закликав хвилюючо мовчати й повстанням з місць вшанувати Президента Української Народної Республіки, св. м. Симона Петлюру і усіх поляглих в боротьбі за волю України.

У мистецькій частині програми взяла участь наша надійна молодь. Могутні враження зробив виступ Одумівського Ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича під умілим керівництвом Валентини Родак і Ольги Маркус. Програма була різноманітна і цікава. У першій частині їхнього виступу ансамбль бандуристів і юн. одумівський співочий гурток виконав „Встає хмара з-за ліману“, народний мотив на слова Тараса Шевченка „Музичний момент“ муз. Г. Китастого виконав гарно соліст М. Бучинський. Потім цілий ансамбль заграв народну пісню на обр. М. Лобка „Ой там на горі“.

Святкову доповідь виголосив відомий письменник Улас Самчук. Письменник підійшов до української проблеми з погляду світової історії. УНР як така, тепер на мапі не існує. Її покрила червона пляма. Але концепція Української Народної Республіки живе й буде далі розвиватися. Ця концепція народних республік є тепер домінуючою у світі, яку стверджує хартия Об'єднаних Націй.

Трагедія 25-го травня 1926 р. не вбила ідей Симона Петлюри. Ця трагедія навпаки сприяла розвитку української нації.

Нашою метою тепер є збалансувати українську духовість. Треба забути міжпартійні незгоди, згадуючи слова гетьмана Івана Мазепи: „През незгоди ми пропали“. Пригадаймо теж як Симон Петлюра, ставши на чолі Української Держави, вийшов з партії, кажучи: „Сучасна ситуація тяжка, всі творчі сили мусять взяти участь“.

Немає другого державного мужа в новітній історії України такого як Симон Петлюра, який у тяжких обставинах відродження країни 1917 — 20 рр. три роки вдержав Державу. Зберігаймо ж той дарунок долі: УНР і Симон Петлюра.

Після доповіді ми ще раз почули мелодійну гру на бандурах. „Віночок з українських пісень“, обр. Б. Біри, дует, виконали О. Маркус і М. Бучинський. „Гомін степів“, солю, муз. Г. Китастого виконав М. Бучинський.

Люба Магденко, яка має гарну дикцію і приємний тембр голосу декламувала 2 вірші: „25-го травня 1926 року“ автор Євген Маланюк та „Прийде час“ автор Василь Онуфрієнко.

Знама нам піаністка Тереса Олішник чудово виконала „Море“ — прелюд — муз. Салім Пальгрома та „Ноктюрн“ — Е. Мінора муз. Ф. Шопена. Надзвичайні музикальні здібності молоді піаністки, гарно дібрана програма та мистецьке виконання знайшли відгук у серцях слухачів.

Квартет „Любісток“ під музичним керівництвом Олени Глібович причарував цілу залу. Четверо молодих дівчаток, Тереса Волницька, Зеня Коблай, Маруся Колистинська, Ганя Лепка та їх блискуча акомпаньютка Христина Ігнатівна, виконали чудово три пісні: „Молитва за Вкраїну“, сл. В. Ключурака, муз. А. Гнатюшина, „Виростеш ти сину“ на слова В. Симоненка та „Україно“, сл. В. Симоненка, муз. Марії Юрєй. Хочу ще додати що ці дівчатка чарували слухачів не тільки своїм співом, але й гарними вишви-ваними суконками.

Дальшою точкою було висвітлення прозірок, які зібрав Петро Шкурка, з до-би визвольних змагань 1917 — 20 рр. Зокрема були цікаві коментарі до цих прозірок, в яких була добре скарактеризована особа Симона Петлюри, як великого державного мужа, що став символом боротьби за самостійну соборну Українську Державу.

На закінчення Академії Тереса Олішник заграли „Ще не вмерла України“. До її акомпаньменту усі присутні долучилися могутнім співом.

**ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!**

Посвячення площі осередку св. Андрія на Фльориді

(ПР) — У вербу неділю, 23-го квітня ц.р. свя-точно посвячено п'ять і ші-акрову площу під будову церкви й осередку ім. св. Андрія в Норт Порт і Ворм Мінерал Спрінгс. Акту по-свячення довершили украї-нський католицький свя-щенник із Ст. Петербургу о. Стефан Адамьяк та украї-нський православний свя-щенник із Детройту о. Воло-димир Мельник. Поверх три роки діє тут уже організо-вана українська громада, членами якої є православні й католики та політично зрізничкована ціла украї-нська спільнота, але від са-мого початку тут майже повна гармонія й єдність. Хоч і громада зростає і в зимовому сезоні посилюєть-ся численними туристами з Канади й ЗСА, то все таки пенсіонери, що творять біль-шість громади, не всіли по-будувати двох церков і на-родного дому й тому рішено тимчасово побудувати одну святынню, де могли б від-правляти Богослуження священики обох обрядів та де можна б влаштувати й всі культурні імпрези гро-мади. Тому й закуплено площу, а тепер переводять-ся збори на будову церкви-осередку.

Напротязі цілого місяця перебував на відпочинку о. Євген Бобович, українсь-кий католицький парох То-ронта, який кожної неділі й на свято Благовіщення від-правляв Службу Божу в яких брали участь не ли-ше українці католики, але й українці православні. По-вищі о. Є. Бобовича гро-мада запросила православ-ного священика з Мічигену о. Володимира Мельника, який відправив Службу Бо-жу на вербу неділю й по-мированні роздав галузку верби, які привіз із собою на прохання голови гро-мади В. Різника, бо на Фль-ориді їх не легко дістати.

Площу Божу, в якій взяли участь православні й католики, члени й гості

ЯСНЕ СОНІЧКО

Бо я не соромлюсь Євангелія Христового, бо вона сила. — Рим 1: 16.

Ви читали історію навернення Володимира Великого? Вона читається з насолодою і аж хочеться повторити за Павлом: „Я не соромлюсь Євангелія!“

Суворий Варяг, Володимир прийшов до Києва з Новгороду, щоб рятувати столицю від заливу християнства. Зразу виявилися Перуни, Дажбоги й інші статуї, відно-вилася приношення людей в жертву, знайшлися християнсь-кі мученики Теодор і Іоанн.

Перед наверненням князь був жорстокий до всіх, хто перекрещувався його племі. Мав пристрасть до жінок, мав їх аж сім перед хрещенням і йому не було цікаво, люблять вони його чи ні. Він вирівав родину нелюблячої його Рогніди і майже внаслідок хрещення змусив візантійського царя від-дати йому свою сестру, Анну, проти її волі.

Аж прийшов день, коли Євангелія дитинулася серія князя. Правда, візантійські джерела говорять, що холодні калькуляції заставили Володимира прийняти хрещення, однак „По овочах їхніх пізнає їх“, говорив Христос. Воло-димир шанував бояр, шанував духовенство, і любив народ. Його люди шукали в його державі за злиднями і слізьми і їх осушували. Це за життя його народ обдарував його іменем: Ясне Сонічко. Таким іменем ніякий народ до-бровільно не назвав ніякого володаря.

Осмілюємося сказати, що багато людей робить одну помилку: Вони шанують і величають своїх вселити в героїв, рідко їх наслідують, наче б то тільки одиницями призначено бути велитими й героями.

Ми радіємо, що в нашій історії засвітило Ясне Сонічко, але ми віримо, що Господь хоче, щоб кожен з нас став ясним сонічком в своїй оточенні.

„Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і прославляли Отця, що на небі“. — Мат. 5: 16.

Це для нас є зов неба, щоб ми стали ясним сонічком. Подібно визнають нас такі вискази Нового Завіту: Ви світло світу, ви світлі землі, ви світ Христовий, ми — пахоші Христа.

Це є велике, шляхотне та внаслідок призначення християн-ської людини в нашому світі. Скільки людей ще тужить, щоб його виповнити?

INFORMATION SERVICE OF UKRAINIAN ADVENTISTS
227 WEST 46th STREET, NEW YORK, N.Y. 10036

**THE UKRAINE, 1917-1921: A STUDY
IN REVOLUTION**

Edited by TARAS HUNCZAK
with the assistance of JOHN T. von der HEIDE

Cambridge, Mass.: Harvard Ukrainian Research Institute 1977

424 pages — hard bound. Price: \$15.00
Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Міжнародне відзначення

Оттава (ОУПС). — Селективно-еволюційний Комітет Міжнародного Конгресу Фонетичних Наук признав проф. Я. Рудницькому з Канади відзначення „Сертифікат оф Авора“ за його доповідь про „Фонетичні аспекти тримовності“, що він вивго-ловив на конгресі в грудні 1977. Розглядаючи різні доповіді на цьому конгресі, згаданий Комітет визнав доповідь проф. Рудницько-го, як „запрошеного допо-відача“, за видатний вклад у розвиток фонетичних наук.

В ній проф. Рудницький уперше дав аналіз „три-мовності“ з фонетичного аспекту, беручи за основу англо-франко-українську тримовність, головне в Квебеку, де багато украї-нців говорять плавно цими трьома мовами. Тепер проф. Рудницький підавспі-хами Міжнародного Т-ва Фонетиків досліджує украї-нсько-іншомовну тримов-ність на інших теренах ук-раїнського поселення в ві-льному світі.

Замість квітів на могилу
**БЛ. П.
СТЕПАНА ВІЗНИЦІ**

приятелі жертвували на Фонд Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті, Українських Політв'язнів і на Пресовий Фонд „Нашого Життя“:

Баранський	2.00	Кобзар О.	20.00
Берей Ю.	1.00	Козак	5.00
Біланіч А.	10.00	Козловський	1.00
Біленький М. І.	25.00	Інж. Левинський	5.00
Бук К. А.	20.00	Лопатинський Ю. А.	20.00
Буря Ориса Ф.	25.00	Лямічки	10.00
Буря Г.	2.00	Льорх С.	10.00
о. Буря І.	5.00	Морозова Л.	50.00
Вох П.	10.00	Д-р Макаревич І.	10.00
Головський	2.00	Михайло М.	5.00
Грицькован М. М.	10.00	Науменко С.	5.00
Гінда С.	10.00	Осадчик	5.00
Галатий П.	10.00	о. Панасюк	5.00
Галатий І.	5.00	Петрочко Д.	5.00
Дмитрак	5.00	Плоскачевські	5.00
Зитик О.	5.00	Рак В. А.	10.00
Зитик Д.	5.00	Ружон А.	10.00
Зитик П.	5.00	Савчук Я.	15.00
Іванчук	10.00	Салик С.	10.00
Івашко М.	5.00	Семанишин	5.00
Івашко І.	5.00	Мгр Стеткевич	10.00
Кіцак В.	10.00	Стець Р. С.	10.00
Кіцак Д.	3.00	Фанак А.	1.00
Клюфас	5.00	Разом:	\$422.00

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що у четвер, 29 червня 1978 р. в Ірвінгтоні упокоїлася в Бозі наша Найдорожча Мама і Баба

**БЛ. П.
МАРІЯ МИСЬКО**

на 86 році життя

ПАНАХИДА у п'ятницю 30-го червня 1978 р. о год. 8-й веч. в похоронному завед. Caffrey and Son Funeral Home, Lyons Ave., Park Pl. в Ірвінгтоні.

ПОХОРОН в суботу 1-го липня 1978 р. о год. 10-й рано на цвинтар Hollywood Memorial в Union, N.J.

Горем прибиті:
сини — СТЕПАН, МИХАЙЛ і ВАСИЛЬ
кузинка — ІГОРНА РИЧ
5 внуків, 8 правнуків

3 болем доносимо, що 26-го червня 1978 р. померла на 91-му році життя і похоронена в Чикаго

**БЛ. П.
МАРІЯ з ГОРДИНСЬКИХ
ГАДА**

довголітня вчителька в Галичині й на чужині.

Залишила дітей, внуків, ближчу й дальшу Родину: в Ук-раїні, ЗСА, Канаді й Австралії.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!
ОЛЬГА і ПАВЛО КЛИМ — СВАТІ

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Найдорожчої Мамі, Бабі і Прабабі

**БЛ. П.
ЄВГЕНІЙ з МУЛИКІВ
МАКАРУШКИ**

будуть відправлені
**ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
з ПАНАХИДАМИ:**

в Римі, Італія
в СЕРЕДУ, 5-го липня о год. 8.30 рано у церкві св.
О. НИКОЛАЯ в Св.т Брукліні
в ЧЕТВЕР, 6-го липня о год. 8.30 рано в соборі ВОЛОДИ-
МИРА і ОЛЬГИ в Чикаго
В церкві ПРЕСВ. СЕРЦЯ у Бінггемтоні, Н. Й.

Приятелі і Знайомих просимо про молитви за спокій
душі Покійної в той день.

Діти, внуки і правнуки

УПРАВА УВАН У США
складає щирю подяку
ОКСАНІ ОПАНАСОВІЙ КРИЛОВІЙ
за пожертву на Академію 35.00 дол. в пам'ять свого мужа
ІВАНА МИХАЙЛОВИЧА КРИЛОВА

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

**XXIX ЗУСТРІЧ — ЗДВИГ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ І АМЕРИКИ
У 60-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
і 40-РІЧЧЯ СМЕРТІ ГОЛОВИ ПРОВІДУ ОУН ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ
і 35-РІЧЧЯ АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКОГО БЬОКУ НАРОДІВ (АБН)**

**НЕДІЛЯ, 9 ЛИПНЯ 1978 Р.
СУМІВСЬКА ОСЕЛЯ „ВЕСЕЛКА“
Біля АКТОНУ, КАНАДА**

В СССР СУДЯТЬ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

1962 році я повернувся до Івано-Франківська, де учився до 1967 року.

У лютому 1967 року мене арештували, а в травні засудили на три роки позбавлення волі та п'ять років позбавлення права виконувати працю, пов'язану з навчанням молоді, нібито за т. зв. „наклеп на радянську дійсність“ і „виховання молоді в націоналістичному дусі“. В дійсності, мене судили за те, що в мене пробудилася національна свідомість та за погляди, які суперечать офіційній ідеології. І мене зрозуміли „сретиком“.

Під час слідства начальник відділу КГБ, підполковник Доліжик з підполковником Якимом, який тепер усе буде проти мене, все буде так, як захоче КГБ.

Напротязі 1970 — 1974 років — провокація за провокацією з боку тайної агентури КГБ... 21 лютого 1974 року, рішенням обласного суду, мене було засуджено до трьох років позбавлення волі за „наклеп на радянську дійсність“.

Обласний суд неможливо заперечувати зміст (рукописи і творів). Слідство ведеться з наперёд вирішеним результатом. Моїх виступів не беруть до уваги. Судять.

Обласний суд неможливо заперечувати зміст (рукописи і творів). Слідство ведеться з наперёд вирішеним результатом. Моїх виступів не беруть до уваги. Судять.

Судять? Я не боюся тюрем. Не боюся спеціальних одягу в поєздки! Вони не змінюють моїх поглядів на теперішню дійсність і на життя українського народу. Хіба що вони зніщують мені здоров'я, але я не втрачу своєї честі, не забуваю сумління і людської гідності. Я не можу видавати себе за того, ким я не є. Я люблю свою мову, свій народ, я поділяю його радості й нещастя. І я добре, що цього не в силі забрати від мене ні один негідник...

Ну що ж, судять за мову, якою ми ж народ створили найгарнішу на світі співучу культуру, за погляди, за які жорстоко страждав Шевченко. За мову і погляди

Котляревського, Костомарова, Нечуя-Левицького, Лесі Українки й Франка, Єфремова й Грушевського. Я йду за заповітом, який залишили мені народом його великі сини.

Мене обвинувачують у тому, що я, бушуй-то, хотів посясти ворожнечу між українським і російським народами. Це зроблено, звичайно, для того, щоб надати моїм діям ворожо-шовіністичного характеру. Ні! Шовінізм треба шукати серед тих, хто фабрукував ту справу, хто зурпував владу, позбавив нас прав. Я не хочу сказати, що весь російський народ є таким. Справа тут в українцях, які прийшли на Україну і під покришкою „братерства“ продовжують політику російської імперії. Симпатії справжніх російських патріотів по моїй стороні. І це всім відомо. Авторитетні голоси з високих трибун не раз лунали на захист національних прав українців, євреїв і інших неросійських народів, бо там де існує сваволя, там обов'язково буде боротьба. А щоб не було боротьби між моїм і російським народом, я вимагаю справедливості!

Я шаную особу і право кожного народу і хочу, щоб шанували мене і наші права. Цим я виконую мій громадянський обов'язок. Але за такі переконання я вже другий раз на лаві підсудних...

Сьогодні, на судовому засіданні, прокурор у своїй промові присвятив багато уваги успіхам і досягненням українського народу, зокрема в західних областях України. З його слів випливає, що в Україні райське життя, а український народ найщасливіший народ на світі. А мені перед очима стоять живі картини терору і голоду 1930-их років на східній, 1940 — 1950 роки на західній Україні, цього найщасливішого народу, коли тисячі невинних людей — дітей, жінок, старих людей і бабусь гнали на сніги Сибіру і викидали з вагонів під відкритим небом, на 40-градусний мороз, на певну смерть — більшість з них залишилися там навіки.

Чому ви, прокуроре, не хочете згадати про це „щастя“? Або іншу страшну картину: від скоду до заходу культуру, за погляди, за які жорстоко страждав Шевченко. За мову і погляди

Незабутній вечір у Монреалі

(Закінчення зі ст. 1-ої)

„Зимові Зорі“ — це назва імпрези, що її влаштували юні суміші 19-го лютого цього року у Монреалі. Це вже третя з черги адала імпрези, на якій наша суміська молодь має нагоду вижити свої таланти та заробити самовпевненість. А це зокрема завдяки добрим організаторам цієї імпрези, які в мистецький спосіб передали нам глядачам їхні знання. Особливо признання треба скласти старшому юнакові Василю Біленському і друзям: О. Гуменич, Е. Чоліс і Р. Блашаків, які з мистецькою прецизійністю змінили сцену за сценою. Взяти ще й до уваги велику кількість дітей, старшого юнацтва й інструментів, то треба признати, що це коштувало організаторів цього вечора великого труду й знання.

І хоча це була аматорська імпреза, бо брали в ній участь малі діти, то однак, не бракувало там уже професійних сил, гумору і сатири, з являючою чистоту української культури. Багато є нарікань на нашу молодість, яка марнується, однак є частинка, яка зуміла втриматися на поверхні того шкідливого оточення і почала самостійно шукати собі нових шляхів до самовиявлення. Це сталося завдяки першим ініціаторам, а саме ст. юнацтва Олі Фармус, Гані Кардаш, Лесі Березовської і Гані Туцькій і членам тодішньої Булави, які започаткували пописи самодіяльності. Початки були тяжкі й непевні, однак імпреза була адала, що й

мізерну платню, яку навіть соромно назвати платнею. Це щастя?

Чи від щастя більшість селянського населення західних областей України, зокрема гуцули, змушені покидати сьогодні свої родини і рідну землю і їхати на Сибір, Заполярні землі і Далекий Схід у пошуках роботи, а в той же час Україну заселяють мільйонами чужинців.

Ні, не від щастя! Все це наслідки колоніальної політики. Створені всі умови для того, щоб українців перестав бути українцем...

Розстріляйте мене! Іншим я ніколи не буду! Це все! З Богом! Нехай буде Його воля свята!

заохотило до дальшої праці.

У тій імпрезі, яка відбулася у 1977 році, юнаки Т. Кушнір і ціла Кошова упрява вклали ще більше труду й в цей спосіб поставили тверді основи й заповнили на черговий попис самодіяльності. Будучи організаторами вже не будуть журитися, чи імпреза буде адала, чи ні? Єдиною їхньою турботою може бути, як помістяться всі виступи в одну програму.

Імпрезу відкрив ст. юнак Ежен Чоліс, який привітав присутніх, жартоуно попросив їх, щоб вони не дуже критикували їх за малі недотатки (яких до речі не було) і передав далішній провід програми Наталці Прихидній і Петрові Кіслюві, які у фаховій формі й чистою українською мовою проводили цілою програмою.

В імпрезі брали участь: Христина Коваль — солістка, разом із юнаками Михайлом Пастернаком і Стефаном Мердокем, які грали на гітарках та двічі тріо „Перепілки“, які дуже гарно заспівали свої пісні в двох частинах програми. Старші юнаки з Роя „Соняшник“ дали скеч-гумореску, вишло виконуючи свої ролі.

Дуже приємне враження зробив на публіку новаторський музичний ансамбль „Дніпрові хвилі“ під керівництвом юнака Юрія Несторюка; в склад ансамблю входять юнаки: В. Біленський, Р. Мазепа й Ю. Трусяк; вони відспівали дві пісні, а саме: „Ой Хмелю мій Хмелю“ і „Карі очі“. Старша юначка Олеся Ко-

МАЛЕНЬКІ НАШІ РУКИ

(Закінчення зі ст. 1-ої)

зв'язку з Міжнародним Рок-ом Дитини. Темі конкурсів і зайняти можуть бути різноманітні — вони повинні розвивати у дитини почуття української ідентичності та виховувати її у почутті відповідальності за її майбутнє довілля серед якого вона колись буде жити, працювати і виховувати з черги нові покоління. Сьогоднішня бо дитина є батьком завтра...

У Філії УКУ в Чикаго...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ми релігійного опору у визнаних Церквах і об'єднаннях, як також у тих, що не є легально визнаними.

В лоні офіційної Російської Православної Церкви в Україні йде намагання знизити її українизацію, а також відроджується ідея національної Церкви у формі автокефалії. Останнє покликує з'являється лише у явних дисидентів. Українська Греко-Католицька Церква існує в різних формах: доповідь подав аналогію цього складного руху, що виявляється від фанатичних груп „покутників“, котрі відмовляються від всякої співпраці з режимом, до тих греко-католиків, які зберігають свою віру у рамках офіційної

Православної Церкви. Очевидно гро резистансу виходить з рядів т. зв. каткомбної Церкви.

Сильним є резистанс серед евангелістсько-протестантських груп, які готові жертвувати всіми економічно-суспільними привілеями для свободи віри. Останнім часом і в цих гуртках слідні відживлення національної свідомості.

Доповідач подав характеристику ряду осіб-авторів релігійного Самвидаву (В. Мороз, о. Гр. Будзинський, св. Р. Романюк, Л. Лук'яненко, Й. Тереля, М. Руденко, В. Барладян й інші). Проф. Маркус підготував до друку збірник українського релігійного Самвидаву.

ПОВІДОМЛЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ

З уваги на те, що в дніх від 24-го ЛИПНЯ до 6-го СЕРПНЯ, включно, „Свобода“ НЕ БУДЕ ПОВ'ЯЗУВАТИСЯ — проситись всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією ДВОТИЖНЕВОЮ перервою. Чергове число „Свободи“ в понеділок, 7-го серпня, з датою віткіра, 8-го серпня.

М'ЯСО І КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смаку. Вироби у власній фабриці ковбас. ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША, яку найліпше люблять господині і цілі родини. Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця: 63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью-Йорку і поза містом.

Закінчення шкільного року Школи Українознавства в Кергонксоні

Святочне закінчення шкільного року, яке відбулося дня 17-го червня ц. р., задалося Службою Божою, що її відправив новий парох о. Антін Павлюк.

Описав в церковній залі відбулася програма; її приготували учительська школи Олімпія Васильєв при співпраці учительок — Лідії Янів і Марти Хоманчук. Декламатори вив'язали вповні зі свого завдання, а пісні відспівано гарно, з відчуттям.

Місцеве Т-во „Самопоміч“ яке дуже гарно розвивається на нашому терені, призначило три нагороди за гарні успіхи в навчанні. Першу нагороду одержала учениця 9-ої класи Христя Бедрій, другу — Наталка Гаврилюк, учени-

Емілія Ренер

Ширші сходни СУКП

У неділю, 4-го червня ц. р., відбулися Ширші Сходни Союзу Українських Купців і Підприємців Філадельфії і Околиць у залі „Трибуна“. Це були п'ятнадцять з черги сходни на протязі одного року, починаючи від перших організаційних, що їх скликав д-р В. Старух, організаційний референт Централі з початку травня 1977 р., в цілі відновлення так важ-

ливий організації не тільки для громади, але в першу чергу для самих купців і підприємців. Кожні далішні сходни ділово виділяли проблеми купців і підприємців під сучасну пору. Всі переконалися як легко привести організацію до упадку, а як важко її поставити знову на ноги. Все ж таки по великих трудах ожила нова одиниця, яка вже нараховує 50 членів, кількість яких зростає. Голова О. Борецький і секретар І. Шупаківський найбільше причинилися до вербування членства. Вислано шість повідомлень до радіопередачі ім. Блявського та випущено одне число газети.

Під час Ширших Сходни розвинулася ділова дискусія. Голос забирав: д-р Ю. Рибак (чартер, забезпечення), І. Шупаківський, О. Борецький, С. Блявський, О. Гаврась, М. Елько, І. Вонс, Лупан, О. Коновал, О. Новаківський, О. Вадуляк і З. Квіт. Додатково до активної праці зголосилися І. Вонс і О. Гаврась.

Не перериваючи своєї праці під час гарячого літа рішено скласти Загальні Збори на жовтень 1978 р. Успішні Ширші Сходни СУКП у Філадельфії і околиці закрив голова О. Борецький.

З. Квіт

ЦІНИ ОГолошень В Щоденнику „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, продаж доміт т. д.) 5.00
ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний інч.	
Якщо до оголошення включиться знімок — коштуватиме додатково:	
Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти	8.50
Фоторепродукція на три шпальти	10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД П'ЯТОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолошень В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, продаж доміт т. д.) 7.00
Оголошення на чергове, недіельне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-Ої ГОДИНИ ДНЯ.	
ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які домагаються оголошення, доки НЕ БУДУТЬ ВИРІШЕНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.	
Рівночасно з оголошенням, проситись надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.	
ТЕЛЕФОНІЧНО ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛІШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.	

Увага! Якщо появилася двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирівського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходиноської 144 сторінок. Люксове видання, на кресловому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303 Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку.

REAL ESTATE

Еллендін в горах Ketchikan 2 РОДИННИЙ ДІМ 1 м. від селища, хата звернена до потоку, стеля викинена деревом, коминик з каменя, гараж, курник, антика джерело, неповний акр землі. Тел. власника: (212) 442-8578 або (914) 647-8968

Дім відкритий від 1 липня до 4 липня, від 1-5 по пол. \$34,900. Причемо оферту.

Якщо Ви хочете купити хату — Ми продаємо!

Околиці чудові, а саме: Bayside, Beechhurst, College Point, Douglaston, Flushing North, Fresh Meadows and Little Neck, Whitestone. Ціни: від \$35,000 до \$120,000. Прощу вважати до професійної фірми:

CENTURY 21 WEBER & ROSE REALTY 18-22 College Point Blvd. College Point, N.Y. 11356 Tel. 933-4200

В українській мові: Nick Mykitychuk (Home Tel. 428-6547)

В купні або продажі доміт в зєрствіть до УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ LUKAS & ELLIS REALTY

Дзвонити до Олега Мисковського або Василя Янюка — (201) 467-1177, (201) 399-4894 (201) 371-0667 (rev.).

Ми спеціалізуємося в околицях: Short Hills, Millburn, Livingston, Springfield, Maplewood, Irvington і інших сусідніх містах.

Conkers & Vicinity КОРІСТУЄТЬСЯ ПОСЛУГАМИ УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ

PRESKO REAL ESTATE 189 Roberts Avenue Yonkers, N.Y. 10703 (914) 968-7610

COMPLETE REAL ESTATE SERVICE Sales, renting, managing, appraisal, Income Tax, and notary public.

MASPETH, QUEENS Мурований дім (custom) наріжний, відокремлений, 3 спальні 1 1/2 ванни, викінчений підвал з окремим входом від вулиці, викінчені 3 кімнати на піддашші, величезний мурований гараж. \$ 67,000. Близько скелів і шкіль. Недуга змушує продати. Без посередництва.

Тел.: (212) 429-5655

ЗАІНТЕРЕСОВАНИ В КУПНІ

Парцель коло Союзівки? Телефонуйте: (516) 822-4636, або (914) 626-8135.

DELTO EUROPA CORP. (Roman Iwanysky)

146 First Ave. (Bet. 8th & 9th Sts.) New York, N.Y. 10003. Tel. 228-2266

ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. З українським зором свічки, склянки і вогнетриві ринки з накривками (casserole-ovenproof)

Найкраще місце на прийняття бенкетів, іменин, хрестин, товариських зустрічей, повніжки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 32 (E. Bound) BRIDGEWATER, N.J. 08807

Тел. (201) 528-8500, а українській мові 201-528-1588

Власник українців та під українським зарядом.

Мілена Рудницька НЕВИДИМІ

СТИГМАТИ Книжка у твердій темно-бронзовій обгорітці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку.

Микола Понеділок РЯТУЙТЕ МОЮ

ДУШУ ПОВІСТЬ

Обкладинка та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО. Сторінок 503. Ціна 8.00 дол. СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 5% стейтського податку.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, сталею на мавританських св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

K. M. KARDOVICH CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS HILLS MONUMENTS 800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel. (212) AP 7-2332

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 868-2475

181 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-8650

Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ Завідує влаштуванням похоронів в каліфорнії, похоронів в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуговування і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. OREGON 4-2568

ГОСПОДАРЯ (ГЕНДИМЕНА)

до праці на цілий рік

на СОЮЗІВЦІ

ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТЬСЯ:

SOYUZIVKA

Ukrainian National Ass'n Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

ОРИГІНАЛЬНА МИСТЕЦЬКА НОВИНА!

ВИШІВКИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ на ЛИСТІВКАХ

Відбиті з оригіналів у збірці Українського Національного Музею у Львові (до 1939 р.)

- Це оригінальне видання появилось у В-ї „Хвилі Дністра“ у Клівленді, Огайо.
- Перша випродукована серія складається із 16-ти карточок з конвертами у коробці, під назвою „Із скарбниці Українського Мистецтва“.
- Продажна ціна одного комплексу (16 листівок) \$4.00.
- Це ідеальний подарок для кожного у кожний час!
- Замовлення просимо слати:

DNISTER COMPANY

BOOKS, RECORDS AND UKRAINIAN ARTS

2399 West 11th Street & Kenilworth Ave., Cleveland, Ohio 44113

Phone: 1-216-771-2941

або звертатись до усіх Українських Крамниць у ЗСА і Канаді.

При більшій замовленні — знижка.

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики в діаспорі видає в 3-ох томах поширений і оновлений ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відповідальний редактор — Борис Верест

Це монументальне видання матиме понад 1,200 стор. друку, міститиме понад 120,000 слів і буде опрацьоване в повністю, тиснене золотом. СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою.

Ціна